

ע"פ 2714/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2714/19 - א'

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו בתפ"ח 10898-12-15 מיום
24.3.2019 שניתן על ידי כב' השופטים ר' בן יוסף, צ'
קאפח וא' קלמן ברום

תאריך הישיבה:

כ"ה בניסן התשע"ט (30.04.19)

בשם המבקש:

עו"ד דוד ונטורה

בשם המשיבה:

עו"ד שרית משגב

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר שניתן בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 24.3.2019 בתפ"ח 10898-12-15 (כב' השופטים ר' בן יוסף, צ' קאפח ו- א' קלמן ברום) עד להכרעה בערעור.

1. המבקש הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע אינוס במצב המונע התנגדות
באלימות, תוך גרימת חבלות ויחד עם אחר, עבירה לפי סעיף 345(ב)(3) ו-(5) בנסיבות סעיף 345(א)(4) לחוק

העונשין, התשל"ז-1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הצדדים הסכימו כי הטיעונים לעונש יידחו כל אימת ששירות המבחן ימליץ על המשך טיפול בעניינו של המבקש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.11.2015, בסביבות חצות הלילה, הבחין ידיו של המבקש (להלן: הנאשם הבגיר), במתלוננת כשהיא במצב של שכרות ומתנודדת בהליכתה, והחליט להביאה לדירתו. בהגיעם לדירה, התקשר הנאשם הבגיר למבקש והציע לו לבוא אליו לשכב עם בחורה. המבקש הגיע לדירת הנאשם הבגיר ומשראה את המתלוננת התעורר בו חשד משמעותי כי המתלוננת שרויה במצב של שכרות באופן המונע ממנה לתת את הסכמתה החופשית לקיום יחסי מין, אך הוא נמנע מלברר זאת עד תום. בעוד המתלוננת שרויה במצב זה, בעלו הנאשם הבגיר והמבקש את המתלוננת בזה אחר זה. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלוננת חבלות באיבר מינה. כשסיימו את מעשיהם החזירו השניים את המתלוננת לדירתה.

גזר דינו של בית משפט קמא

2. ביום 24.3.2019 נגזר דינו של המבקש ל-30 חודשי מאסר וחוייב בתשלום פיצויים למתלוננת בסכום של 35,000 ש"ח. במהלך כל תקופת משפטו היה המבקש נתון לפיקוח שירות המבחן, במהלכה הוגשו שבעה תסקירים בעניינו. מהתסקיר האחרון שהוגש בעניינו ביום 27.1.2019, עולה כי המבקש לא הפיק תועלת ראויה מההליך הטיפולי המתמשך וכי לא חל שינוי משמעותי בדפוסיו וביכולתו לקחת אחריות. נוכח האמור, נקבע כי מסוכנותו של המבקש לא אוינה באופן ממשי ומשכך לא נכללה המלצה טיפולית בתסקיר. מתסקיר נפגעת העבירה עולה כי המתלוננת נפגעה קשות, בעיקר במישור הרגשי והנפשי, וכי צפוי לה הליך שיקום ממושך ומורכב.

3. בגזירת העונש התחשב בית המשפט קמא באמות המידה שבענישת מי שהיו קטינים בעת ביצוע העבירה, בהתרשמות גורמי הטיפול השונים ושירות המבחן, מהם עולה כי חרף הטיפול המתמשך והאינטנסיבי המבקש עדיין מציג דפוסי חוסר אמינות ונטייה למניפולציה, וכן מסוכנות מינית. משכך, קבע בית המשפט קמא כי מסוכנות המבקש לא אוינה ואף אינה ברמה נמוכה, וכי הדרך לשיקום עודנה ארוכה. עוד התחשב בית המשפט בחומרת המעשה ובכיעור בו נעשה, תוך התייחסות לעדותה של המתלוננת. יחד עם זאת, זקף בית המשפט לזכות המבקש את הודאתו; את גילו הצעיר - בן 16 בעת ביצוע העבירה; את העובדה שהנאשם הבגיר היה היוזם של האונס; ובעונש שנגזר על הנאשם הבגיר - 58 חודשי מאסר - תוך עמידה על ההבדלים ביניהם.

הבקשה לעיכוב ביצוע וטענות הצדדים בדיון

4. ביום 15.4.2019 הגיש המבקש ערעור המופנה כנגד גזר הדין, ולצדו הבקשה דנן. ביום 30.4.2019 התקיים הדיון בבקשה.

5. ערעורו של המבקש מופנה נגד חומרת העונש. לדידו, בית המשפט החמיר בעונשו תוך חריגה לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות. בנוסף, טוען המבקש כי היה מקום להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי הרתעה בהינתן רקעו, נסיבותיו האישיות ונסיבות ביצוע העבירה על ידו, וביניהן: גילו הצעיר; הדרך הטיפולית שעבר; העובדה שהנאשם הבגיר הוא שיזם את המעשה וכי המבקש רק נגרר אחריו. עוד טוען המבקש כי בית המשפט קמא

שגה שעה שהתעלם מהמלצת שירות המבחן שקבע שעוד ארוכה הדרך הטיפולית עמו, ושעה שהתעלם מהנזקים שיגרמו למבקש אם ישהה מאחורי סורג ובריח.

נוכח נסיבותיו האישיות, וכן בהינתן העובדה שלא נפתחו נגד המבקש תיקים נוספים משך תקופת הזמן הארוכה בה היה משוחרר, בהינתן העדר מסוכנות מצדו, וכדי שלא לגדוע את התהליך הטיפולי החיובי שהוא עובר, התבקש עיכוב ריצוי עונש המאסר עד לשמיעת הערעור.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי אין הצדקה לעיכוב הביצוע במקרה דנן כיוון שלאחר ניסיונות מרובים האפיק השיקומי בעניינו של המבקש לא צלח.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בנימוקי הערעור ושקלתי את טענות הצדדים בעל פה ובכתב, לא מצאתי הצדקה להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש עד להכרעה בערעורו.

7. כידוע, נאשם שהורשע בדין אין עומדת לו עוד חזקת החפות ואין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי להביא לעיכוב ריצוי עונש המאסר שנגזר עליו. עם זאת, רשאי בית המשפט להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר במקרים שבהם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית(ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)(להלן: עניין שוורץ)), כאשר הנטל להוכחת קיומן של נסיבות כאמור, רובץ על כתפי המבקש (ע"פ 8998/16 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2016)). בדונו בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בוחן בית המשפט בין היתר, את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו, את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, את משך תקופת המאסר, את עברו הפלילי ואת נסיבותיו האישיות של המבקש.

8. בענייננו, בית המשפט קמא דחה את הדיון בעניינו של המבקש מעת לעת במטרה לאפשר לו להשלים את ההליך השיקומי ולהפחית ממסוכנותו. אולם, המבקש לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו כדי לנסות ולשקם את עצמו. כדברי בית המשפט קמא:

"נהגנו בנאשם באורך רוח שאין למעלה ממנו ודחינו הדיון מעת לעת על מנת לאפשר לנאשם להשלים ההליך השיקומי ולהכחות [כך במקור - ג'.ק.] ולו במידת מה את מסוכנותו. מאז חודש ספטמבר 2016 עת שוחרר לחלופת מעצר ועד מתן התסקיר האחרון בחודש ינואר 2019 נרתמו הגורמים השונים לסייע לנאשם לשנות מאורחות חייו ומדרך חשיבתו. הרושם שנותר הינו כי חוסר האמינות, המניפולטיביות ובעיקר המסוכנות המינית נותרו בעינם".

לדברים אלה השלכה ישירה על סיכויי ערעורו של המבקש. משכך, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, ניצבת לפני המבקש משוכה גבוהה לשכנע כי בית המשפט קמא החמיר בעונשו באופן שבו בית משפט זה יפחית מתקופת המאסר שנגזרה עליו עד שיתאפשר ריצויה בדרך של עבודות שירות. מעין בגזר דינו של בית המשפט קמא עולה כי נבחנו בצורה מעמיקה השיקולים השונים לקולא עליהם מצביע המבקש בערעורו, ועל כן קיים קושי לקבוע כי סיכויי הערעור גבוהים.

נוסף לכך, הבקשה היא לעיכוב ביצוע עונש מאסר לתקופה העומדת על 30 חודשים, כך שאין מדובר בתקופת מאסר קצרה שדחיית הבקשה לעיכוב הביצוע תביא לסיכול הערעור.

9. הבקשה נדחית אפוא.

לפנים משורת הדין, ועל מנת לאפשר למבקש מיון מוקדם, אני מורה כי המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 27.5.2019 עד השעה 10:00, בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, ב' באייר התשע"ט (7.5.2019).

ש ו פ ט
